

● ИЗ СРПСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ПЕРТА ●

СРПСКИ ЦЕНТАР МАДИНГТОН

ВИДОВДАН

ПИСМЕ СТАЛНИ ДОПИСНИК "СРПСКОГ ГЛАСА":
Љиљана МИЛОСАВЉЕВИЋ

"КОСОВО ЈЕ НАША ПОЕЗИЈА, МНОГО ВИШЕ НЕГО ИСТОРИЈА..."
Од битке на Косову, која је и

су на ногама...
Светла се гасе, чује се звон црквеног звона и ударање дрвеног клепала. Док "виле" младе девојке у дугим, белим, вазду-

● Пред одушевљеном публиком у којој је био и изасланик премијера Западне Аустралије, изведена представа за памћење ● Глумци Бојана Новаковић и Боривоје Кандић једини професионалци, али сви заједно феноменални ● Посебне похвале Жики Ђурчићу као глумцу, редитељу и сценографу

Ожњивели мрт стар више од шест векова - Гордана ТОМАШЕВИЋ као Косовка девојка и Жика ЂУРЧИЋ

зима лица, и покретима. Речи им теку као вода, лете у висину као птице у небо, падају у дубину као камен. Те речи, они, чини се, душом и срцем осећају, зраче српским духом, просом, гордошћу, тугом, болом, разочарењем. У њиховим гласовима су и кликтај соколова, и резање курјака, и пискут ждраловита. И фијук ветра, и грмљавина промова, и жубор потока... На лицима им одјај круне Лазарове, на ушима косовски божурн, у очима Ђвесац Небески...

Види се, чује, осећа, поштују они величину и значај Видовдана, Косова, Кнеза Лазара, Милоша...

Зетина гледаоца препознаје песме, речи, то су у школама учили, о томе читали, на ранијим Видовданима чули... Алгаудирају повремено извођачима, које

Болн и од најбољих, професионалци задужени за освајање публике свакиим покретом и речју - Бојана и Боривоје

пораз и победа српска, прошло је 616 година. О Косову, о Видовдану је, кроз прошле векове, разним стиливима, написано много књига, песама, легенди и научних тумачења. У свим делима понављају се исте речи, за многе Србе свете: Косово, Кнез Лазар, Видовдан.

"Слављен је Видовдан на саборима, збориштима, окуповина, на сељачким и грађанским, омладинским светковинама, слављен говорима, представана. Слављен у српску музичку и песну. Срби певају и кад се веселе, и кад турују..."

Прошло је досад 616 Видовдана, прошло је 616 Косована...

Ове године, Видовдан паде у уторак. У суботу, уочи Петрових поклада, у Перту, у СРПСКОМ ЦЕНТРУ МАДИНГТОН, кроз митологију и поезију, представљен је део српске историје, под називом ВИДОВДАН.

У великој сали клуба, око подијумом продужене позорнице, стоји по пет равних, петокраких, високих светљака. Седешта поређана полукружно, у три дела. Неколико стотина особа различитог доба старости (или младости), заузима места. У првим редовима су званичници, (них 36) особе из аустралијског друштвеног, културног и политичког живота Перта. Поред осталих, ту су MLA JUDY HUGHES, изасланик премијера Западне Аустралије, и госпођа PATRICIA MORRIS, градоначелник GOSNELLS-а.

За време интонирања аустралијске и српске химне, сви

шастим широким хаљинама улазе са упаленим свећама и њима припаљују беле свеће у високим свећњацима и на ивици позорнице, чује се песма: "Ој Косово, Косово, земљо моја вољена..." - у наставку, чобанска фрула и брју удалеог звона...

На сцену, из дубине сале, излази први наратор, и изговара текст написа деспота Стефана Лазаревића са ирмороног стуба, који је постављен на Гази месту, у непосредној близини споменика Косовским јунацима... Публика седи, слуша, гледа...

Измешују се наратори, (них четворо), одевени у дуге, злокобне црне боје, хаљине, изговарајући (на српском и енглеском) стихове, и по реду, значајни сложене текстове.

Не говоре празно и једнолично, већ емотивно, говоре и изра-

Вече за памћење и донацијима, и гости на - ЖИКА ЂУРЧИЋ, градоначелница Патриција МОРРИС и Паја НОВАКОВИЋ

праје светлосни кругови рефлектора. Многи снимају видео и фото камерама...

Текстове и врло сликовита сценска приказивања, повезују дубро и складно укомпоноване песме ("Где си било јаре моје", "Њени силни", "Ту Мораву мутна тече", "Орловић Павле", "Песма Косовских Јунака"), музика, звучна пратња "Хиландарских звона" са гласовима свештеника који служе Свету Литургију, гусле, које у почетку имају тих меланхоличан звук, божаљиве јек, као да оплакују горку судбину Срба, а затим променен, јачи, одређенији, ра-тоборан... Врло ефективно на-рицање и лелек жена, које жале своје изгнуте...

Приказ се завршава сценом уз песму "Орловић Павле". На позорницу излази млади витез

поштрути, као на бојном пољу, и окрвљена лица, са сабљом у руци, пада изнемогао. Долazi Косовка девојка, са кондиром у руци, тражећи погледом по бојишту, прилази раненом јунаку, придигне га и поји... Починје "Песма косовских јунака".

Жива слика траје, траје. Траје непокретна, као живим и јасним бојама уметничком руком насликана... "Виле" у метуермену, неупаленим свећама гасе пламенове белих свећа у свећњацима и око позорнице редом. Нестају и светлосни кругови рефлектора. У насталој тмини, нестаје и жива слика...

Пале се у сали светла, а гледаоци аплаузом, тим најдражим даром свих уметника, нарађују глумце, који се у неколико на-врата, заједно кланјају држећи се за руке...

Овај приказ Видовдана је добар, чак врло добар... Одличан!!! У овом веку, у Перту досада невидан!

Иако су, поред изврних професионалних драмских уметника (Бојана Новаковић и Боривоје Кандић) у овом приказу остали били аматери (Гордана Томашевић, Жика Ђурчић, Љубиша Томашевић, и Сузана, Тина, Татјана, Весна и Јелена) може се рећи, да су сви они, и свако по себи, и сви заједно, извели овај приказ снагом професионалаца.

Посебну хвалу, и као глумац и као редитељ и сценограф, у томе се сви безусловно слажу, свакако заслужује млади човек, вредан, неуморан, пун елана и ентузијазма - ЖИКА ЂУРЧИЋ!!!

Одушевљени све присутне - целокупна глумачка екипа